

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

"ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΑΙΖΕΙ" ΣΤΗΝ ΚΑΜΠΕΡΑ

Με τους πολιτικούς που έχουμε, πάμε στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα...

Παρακολουθώ την πολιτική στην Αυστραλία περισσότερα από 50 χρόνια και έχω ζήσει με πρωθυπουργούς από τον Μέντζις το 1957 μέχρι τον Τέρνυμπουλ σήμερα. Μπορώ, λοιπόν, να κάνω συγκρίσεις γιατί έχω ζήσει και τα κατά καιρούς δραματικά γεγονότα στην πολιτική, όπως την εξαφάνιση του Χάρολντ Χολτ που τον κατάπιε η θάλασσα και το πτώμα του δεν βρέθηκε ποτέ, ή την απόλυτη του Γκοφ Ουίτλαμ από την πρωθυπουργία από τον Γενικό Κυβερνήτη.

Υπήρξαν καλές κυβερνήσεις και κακές, καλές εποχές για την Αυστραλία και κακές, όμως δεν θυμάμαι χειρότερο πολιτικό περιβάλλον στην Καμπέρα από το σημερινό.

Έχουμε μια ομοσπονδιακή κυβέρνηση στην Καμπέρα που μοιάζει περισσότερο με υπρεστιακή, με πρωθυπουργό τον Μάλκολμ Τέρνυμπουλ, ίσως τον πιο ευφυή άνθρωπο στο Κοινοβούλιο που αντί να κυβερνά, βολοδέρνει προσπαθώντας να παραμείνει στην πλευρά του, αντί να τα κτυπίσει κάτω και να επιστρέψει στις επιχειρήσεις όπου έχει διακριθεί.

Έχουμε μια Εργατική αντιπολίτευση που λέει «όχι» σε όλα, περιμένοντας να επαληθευτούν οι δημοσκοπήσεις και να κερδίσει τις επόμενες εθνικές εκλογές.

Στη Γερουσία έχουμε τους Πράσινους που

έχασαν τ' αυγά και τα πασχάλια, με την παραίτηση και των δυο υπαρχηγών του Κόμματος επειδή δεν ήξεραν ποιά ήταν η υποκούτη τους. Έχουν και την Λη Ριανόν που προτείνει να σταματήσει η προσευχή «Πάτερ ημών» πριν από τις συνεδριάσεις του Κοινοβουλίου, λες και αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε σαν πολίτες και σαν έθνος.

Έχουμε και την Πολίν Χάνσον, που με την αμέριστη υποστήριξη των ΜΜΕ συνεχίζει την απεχθή ρατσιστικά κπρύγματά της, ενώ ο σοβαρός Νίκ Ξενοφών φαίνεται κουρασμένος ή και απυδισμένος από την θλιβερή κατάσταση που επικρατεί.

Στο μεταξύ, ενώ το εθνικό χρέος έφτασε αισίως τα \$500 δις, ο πρωθυπουργός και ο Θοσαυροφύλακας, Σκοτ Μόρισον, περί άλλα τυρβάζουν, αντί να προτείνουν τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις στο φορολογικό σύστημα πριν το χρέος φτάσει το ένα τρις και δούμε την χρεοκοπία έξω από την πόρτα μας. Ευτυχώς που την Αυστραλία είναι «η τυχερή χώρα» με τα πλούτη και τα κάλλη της και μάλλον θα γλιτώσουμε τέτοια συμφορά.

Είναι πολύ εύκολο να λένε οι Λίμπεραλ πως για την κακοδαιμονία τους φταίει η κριτική του Τόνι Αμποτ στην κυβέρνηση, αν και οπωσδήποτε δεν βοηθά την κατάσταση. Ομως, ο Τόνι Αμποτ φταίει που ο πρωθυπουργός και

η κυβέρνηση αδρανούν και αποφεύγουν να πάρουν τις σκληρές αποφάσεις;

Οι μισθοί δεν αυξάνονται, οι συντάξεις δεν αυξάνονται, οι μικρές επιχειρήσεις υποφέρουν, αλλά όλα τα άλλα αυξάνονται, το πλεκτρικό ρεύμα, οι τιμές των σπιτιών, τα ενοίκια, τα τρόφιμα, τα διόδια, τα δίδακτρα, τα καύσιμα και τί κάνει ο κ. Τέρνυμπουλ;

Ιδρύει ένα υπερυπουργείο για την εθνική ασφάλεια με υπερυπουργό τον συντρόπη Πίτερ Ντάτον, παρά τις αντιρρήσεις πρωτοκλασάτων υπουργών του και ειδικών στα θέματα εθνικής ασφάλειας.

Πώς να αγνοήσω την καταγγελία ότι το υπερυπουργείο δημιουργήθηκε για να επιβραβευτεί η αφοσίωση του «υπερυπουργού» κ. Ντάτον στον πρωθυπουργό και να πρεμπουν οι συντρόπη αντάρτες στην κοινοβουλευτική ομάδα του Λίμπεραλ Πάρτι; Πότε, επιτέλους, ο κ. Τέρνυμπουλ θ' ασχοληθεί με τα πραγματικά προβλήματα τής χώρας μας για να βρεθούν οι απαραίτητες λύσεις; Σήμερα το πολιτικό σκηνικό στην Καμπέρα δείχνει πως η στραβός είναι ο γιαλός, η στραβά αρμενίζει η κυβέρνηση, όμως στο τέλος εμείς θα πληρώσουμε το λογαριασμό. Οπως τον πληρώνουν με πολύ πόνο τ' αδέρφια μας στην πατρίδα...

Et tu, Brute?

Πολύ με ενόχλησε η άτυπη συμμαχία του αρχηγού τής αντιπολίτευσης, Μπιλ Σόρτεν, με τον πρωθυπουργό εναντίον των Πρασίνων που περνούν μια δύσκολη περίοδο με τις παραιτήσεις δύο γερουσιαστών, όπως ανέφερα στο προηγούμενο σχόλιο.

Οι πικρόχολες δηλώσεις του πρωθυπουργού, κ. Τέρνυμπουλ, εναντίον των Πρασίνων ήταν απόλυτα δικαιολογημένες επειδή αυτό το κόμμα όχι μόνο είναι αγκάθι για την κυβέρνηση στη Γερουσία, αλλά και η αιτία που το Εργατικό Κόμμα μπορεί να κερδίζει εκλογές.

Ο κ. Σόρτεν θα έπρεπε να το αναγνωρίζει αυτό και αν δεν μπορούσε να πει έναν καλό λόγο συμπαράστασης, θα έπρεπε τουλάχιστον να σιωπήσει αφού δεν πρόκειται για διαφωνία στην πολιτική.

Επειδή ο κ. Σόρτεν δεν είναι το πιο κοφτερό μαχαίρι στο εθνικό κοι-

νοβούλιο, ίσως πιστεύει ότι με την κρίση στο κόμμα των Πρασίνων θα κερδίσουν ψήφους οι Εργατικοί.

Ομως, το εκλογικό σύστημα στην Αυστραλία είναι τέτοιο, που και αν ακόμη συμβεί αυτό δεν πρόκειται να αφεληθούν οι Εργατικοί, γιατί στην πλειοψηφία τους οι «πράσινοι» ψηφοφόροι ήδη ψηφίζουν δεύτερο κόμμα τους Εργατικούς. Που σημαίνει πως οι ψήφοι τους πάει στο Εργατικό Κόμμα στη δεύτερη καταμέτρηση των ψήφων αν δεν υπάρχει νικητής στην πρώτη.

Ανάγωγα

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Είστε γελούσι», είπε στους ευρωβουλευτές ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Τα είπε στους παρόντες [καμιά εικοσαριά], για να τα ακούσουν αυτοί που έλαμψαν διά της απουσίας τους [εκατοντάδες]. Καλά έκανε. Καλοπληρωμένοι είναι

και οφείλουν να παρουσιάζονται και να χειροκροτούν – επί της ουσίας αυτή είναι η δουλειά τους. Δεν φαίνεται όμως να απασχολεί τον επικεφαλής της Επιτροπής το γεγονός ότι ο κορυφαίος, υποτίθεται, θεσμός της Ευρωπαϊκής Ενωσης παίζει διακοσμητικό ρόλο. Οι αποφάσεις που αφορούν την ευρωζώνη λαμβάνονται στο Eurogroup του Σόιμπλε και οι αποφάσεις που αφορούν την Ε.Ε. λαμβάνονται στις συνόδους κορυφής, όπου κυριαρχεί η Γερμανία. Μήπως να μας έλεγε κάτι ο κ. Γιούνκερ για την απουσία λογοδοσίας και για τη γερμανική Ευρώπη;»

Καλό!

Μια γυναίκα γέννησε το παιδί της και πάει ο γιατρός να τη δει και να της μεταφέρει τα νέα.

- Πρέπει να σας πω κάτι για το παιδί σας, κυρία μου, αρχίζει ο γιατρός, ψάχνοντας να βρει τις κατάλληλες λέξεις.

- Ναι, γιατρέ, τι συμβαίνει με το παιδί μου, ανησύχησε η μαμά.

- Τι συμβαίνει; Να, τίποτα δε συμβαίνει ακριβώς, αλλά, ξέρετε... το παιδί σας είναι ερμαφρόδιτο.

- Ερμαφρόδιτο; Και τι είναι αυτό; απόρησε η μπτέρα.

- Χρυμ, σημαίνει... κόμπιαζε ο γιατρός, ότι το παιδί σας έχει... και αντρικά και γυναικεία... σεξουαλικά όργανα.

Χλώμιασε η γυναίκα!

- Δηλαδή, γιατρέ, εννοείτε ότι το παιδί μου έχει και πέος και μυαλό;

Ακόμη ένα:

- Αντρα μου, λέει η σύζυγος με θυμωμένο ύφος, μια εσωτερική φωνή μού λέει ότι τώρα τελευταία το 'χεις ρίξει σε τσιλιμπουρδίσματα.

- Για όνομα του Θεού, πετάγεται ο σύζυγος. Διαθέτεις και εσωτερική φωνή;...